

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Det var ret interessant at høre Ministeren her udtale, at han paa den ene Side var enig med det ærede Medlem Hr. Skjerbæk og paa den anden Side ogsaa var enig med mig, naar man for 5 Minutter siden netop har hørt Ministeren udtale, at han var en Modstander af Taagetale. Ministeren erklærede og indrømmede, at jeg for saa vidt havde Ret i dette, at der vilde komme noget kaserneagtigt over Opdragelsen af Børn i Børnehjem, og paa dette Punkt tror jeg ikke, der er ret mange andre end det ærede Medlem Hr. Skjerbæk, der vil forsøge paa at imødegaa mig, da det er saa ganske ligetil. Jeg har ganske vist ikke haft Lejlighed til at se alle Børnehjem her i Landet, men jeg har dog været paa nogle, og jeg har lagt Mærke til, at Dagen gaar for Børnene paa den Maade, at de bliver taget op af Sengen til en bestemt Tid, nøjagtig samme Tid hver Dag, de faar..... (*Ole Bjørn Kraft:* Det er sundt!). (*Christmas Møller:* Det gør Børn ogsaa i private Hjem!). Det kunde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke lide... de faar derefter nøjagtig den samme Føde, de bliver sat et vist Sted hen nøjagtig samme Tid hver Dag, den Slags Ting foregaar saadan ganske skematisk, ganske automatisk hver eneste Dag, og imellem disse forskellige Funktioner er der ikke Tid til at tage sig af Børnene. Derfor vil uvægerlig Børnene i aandelig Henseende komme bagefter de Børn, der altid har en Moder til at passe sig, altid har en til at være om dem.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Skjerbæk, at naar han nu forsøger at undskylde, at Børn ikke faar Smør, med, at de ikke skal have det bedre end andre, finder jeg, det er en meget daarlig Undskyldning.

Formanden: Det ærede Medlem Frøken Gerda Mundt har Ordet for en kort Bemærkning.

Gerda Mundt: Jeg vil gerne til den højt-ærede Justitsminister sige, at jeg gav da ogsaa i min Ordførertale Udtryk for, at vi var villige til et Samarbejde. Og det kunde jo tænkes, at der var visse Punkter, f. Eks. hvor det drejer sig om Arv, og angaaende særlige Enkeltheder, hvor vi ved nærmere Forhandling kunde komme hinanden i Møde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Man begriber ikke rigtig, hvad det er, det ærede Medlem Hr. J. S. Foget polemiserer imod. Hvem i denne Sal eller hvem overhovedet kan benægte, at under lige Vilkaar tjener det et Barn bedst at blive opdraget i Familie og i et Hjem? Det er der jo ikke et Menneske, der benægter. Men det ærede Medlem benytter denne Anledning til et Angreb paa vore Børnehjem, og jeg maa sige, at som en, der kender og kender godt et Børnehjem i det Sogn, hvor jeg nu har været i adskillige Aar, vil jeg tilbagevise med al den Kraft, jeg kan, den Insinuation, der ligger i det ærede Medlems Paastande her. Det er et Børnehjem, som blev oprettet privat af en meget socialt interesseret Kvinde for ca. 20 Aar siden, og som nu er anerkendt. Det er blevet et *Hjem* for Børn, og for hvilke Børn? For Børn, som ellers uvægerligt var gaaet til Grunde. De Børn, der er kommet til hende, er de mest underlødige Børn, jeg har set. Hun har faaet 5—6 Stykker fra samme Familie paa een Gang, Børn, som var forsømt paa alle Leder og Kanter, og som ogsaa fra Naturrens Side var daarligt udrustede, og man har set et Under præsteret gennem denne Kvindes Indsats. Jeg ved, at det samme er sket Masser af Steder i Landet. Det er ganske urimeligt at ville angribe de Mennesker, for en stor Del Kvinder, som her har faaet en Livsgerning, og som udfylder den paa en saadan Maade, at man maa forundres over, at det overhovedet kan lade sig gøre. Jeg maa maaske i denne Sammenhæng sige, at disse Børn, som man beholder indtil 15—16 Aars Alderen, bliver ved med, længe efter at de er blevet gift — det er for en stor Del Pigebørn, som, det kan jeg godt sige, vilde være gaaet til Grunde, hvis de ikke var kommet under disse Forhold —; at komme i dette Hjem. De kalder Plejemoderen for Moder, har Forbindelse med hende ved alle Højtider og føler sig nærmere knyttede til dette Hjem end til deres naturlige Hjem. Og hvad angaar den legemlige Røgt, vil man kunne se, at de regelmæssige Forhold, hvorunder Børnene lever, den Omsorg, der vises dem, giver sig Udslag i Løbet af blot ½ Aar. Jeg vil henstille til det ærede Medlem, at han tænker sig om, før han taler.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.